

hun den russiske Fane, der var ved at falde i Fjendens Hænder, ved at skyde to Tyskere.

I de sibiriske Regimenter findes særlig mange Kvinder. De synes at være langt mere haardføre end Kvinderne fra det europæiske Rusland. Ludmilla Zavadsky fra det nordlige Sibirien, en 24-aarig, veloplært ung Pige indtraadte i Armeen, »fordi hun vilde hjælpe Rusland«. Da hun ikke havde Penge til den lange Jernbanerejse, bad hun en rig Nabo om 10 Rubler. Andre Venner gav hende lignende Smaasummer. Men Pengene slog ikke til; for at naa sit Maal maatte hun tilbagelægge de sidste 100 Mil til Fods. Ludmilla blev dræbt i sit første Slag.

En anden sibirisk Kvinde faldt i Karpaterne. Hun kaldte sig Feodor, og først efter Døden opdagedes hendes Køn og virkelige Navn, Anastasia Odlieff. I Oktober 1914 tjente hun i et centralrussisk Korps, der kæmpede mod Hindenburg ved Vistula. Senere udmærkede hun sig under en Bajonetfægtning ved Rawa og blev dekoreret med Sct. Georgs Korset.

Anastasia Odlieff foretrak Døden fremfor at overgive sig til Fjenden. Idet hun faldt, rakte hun sin Sidekammerat et Papir og en Medallion, hvis Indhold viste, at hun var 20 Aar og Datter af en velhavende Mand.

En Kvindebevægelse i Argentina.

Sydamerika er endnu ikke repræsenteret i den internationale Valgretsbevægelse, men hist og her i Staterne spores en begyndende Interesse for Sagen. Saaledes er der oprettet et »Kvindesagsbibliothek« i Buenos Aires under Ledelse af en Mrs. Robertson. Herfra udlaanes Bøger og Flyveskrifter, der omhandler Valgret og andre sociale Spørgsmaal vedrørende Kvinder.

Argentinske Kvinder bliver som Regel gifte i en meget ung Alder, faar mange Børn og staar i høj Grad under Gejstlighedens Indflydelse. Lovene er gennemgaaende mere retfærdige overfor Kvinder og Børn end i adskillige europæiske Lande. Saaledes kan en Mand hverken gøre Hustru eller Børn arveløse som i England, og udenfor Ægteskab fødte Børn arver lige med andre. Da Landet er katolsk, findes der ingen Skilsmisellov, men det er under Overvejelse at indføre en saadan.

Den hvide Slavehandel er stærkt udbredt, og der indføres Masser af unge Piger fra Europa. Man har forsøgt at beskytte disse ulykkelige Kvinder, tage sig af dem ved Passagerdampernes Ankomst osv. Men det er vanskeligt at finde Støtte for Sagen hos Argentinas »gode Selskab«, som anser det for »upassende« at drøfte et saadant Spørgsmaal. En velhavende Englænder har bygget et Hjem, hvor

kvindelige Kunstnere osv. kan faa Logi, da de er udsat for alle mulige Farer paa Hotellerne.

Det har hidtil været betragtet som en Nedværdigelse for dannede unge Piger at arbejde for deres Brød; nu findes der dog enkelte Lærerinder og kvindelige Postfunktionærer.

Et Brev fra Tolstoys Datter.

I Massachusetts er bleven dannet en ny Hjelpeforening, der samle Penge til de armenske Flygtninge.

Foreningen blev stiftet umiddelbart efter, at man havde læst et Brev fra Tolstoys Datter, Alexandra, der arbejder ved Røde Kors i Igdir ved den russiske Grænse.

Hun skildrer heri, hvorledes armenske Flygtninge — næsten alle Kvinder og Børn — strømmer ind over Grænsen fra Tyrkiet og Persien efter, at deres Hjem er bleven ruinerede og nedbrændte:

»Aldrig i mit Liv har jeg set saadanne Lidelser. Nogle af de Flygtninge, som blev indbragt paa Hospitalet i Igdir, havde faaet baade Hænder og Fødder afhuggede; alle var udmagrede og i Pjalter.

I nogle af de ødelagte Distrikter er alle Mænd bleven dræbte og alle Kvinder enten dræbte eller slæbte til Tyrkiet. Her i Igdir findes 120 forældreløse Børn. I en plyndret By fandtes

Ny Zealand, er dette, at Partierne mangler ledende Principper og ledende Personligheder.

Det er ofte nok paavist, at selve Besiddelsen af Valgret er en Værdi. Saaledes gælder det paa Ny Zealand, at ildeberygtede Mænd ikke opstilles som Valgkandidater af Frygt for, at Kvinderne ikke vil stemme paa dem. Man lægger ogsaa Mærke til den hensynsfulde Respekt, hvormed de behandles ved politiske Møder og i Valglokalerne. Kvinderne gaar til Valg ligesom de gaar paa »Torvet«, og deres Mænd og Fædre ser paa Sagen som paa

en Ting, der har eksisteret lige fra Verdens Begyndelse. Man overvejer paa Forhaand, hvordan Kvinderne vil stille sig til dette eller hint politiske Spørgsmaal, og Politikerne ligefrem kappes om at stille Forslag, der kan vente at faa Kvindernes Billigelse.

Den Maade, hvorpaa man giver Kvinderne »Politik i Skefuldevis«, er ikke til ublandet Velsignelse. Det er langt bedre for en Nation, at Forslagene til sociale Reformer fremkommer som Følge af gennemtænkte, folkelige Krav og ikke som en »Madding«, hvorpaa magtelsk-

ende Politikere kan fange Stemmer. Baade Mændenes og Kvindernes politiske Udvikling er bleven stærkt hæmmet af de kostbare politiske Foræringer, som er bleven budt dem, før de havde bedt om dem.

Hvad Alkoholspørgsmaalet angaaar, da har Kvinderne med stor Iver lagt deres Stemmer i Vægtsskaalen for en Forbudslov. Hvert tredje Aar rejses Spørgsmaalet om Totalforbud mod Fremstilling af og Handel med Spiritus, og hver Gang viser det sig, at Kvinderne stemmer for Forbud i langt større Omfang end Mændene. Man paa-